

Publicerad 2015-03-03 20:01 av Unikum

### **Reflexion**

Säg mig din plats och bo,  
led mig att finna din röst.  
Stärk mig att finna tro,  
som bjuder vila och tröst.

Du fanns där, den gången,  
när tiden var ny och stark.  
Säg minns du den sången,  
vi sjöng, på mossbeströdd mark.

Vi hade, evigt, varandra,  
den tid var ännu ej sedd,  
då stark skulle ensam vandra,  
av tvivel och oro ledd.

Kom åter, ge liv och nyans,  
jag ser dig, sätt ditt segel.  
Kom åter hit, till det som fanns,  
ut, från tanke och spegel.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Unikum med Poeter.se id #31677 innehar upphovsrätten